

Smärtorika mysterier (4): Korsbärandet

”Det viktigaste skälet till att med starkt uppmana till rosenkransbön är att bönen på ett utomordentligt sätt kan fostra fram ett engagemang hos de kristna att i kontemplation betrakta det kristna mysteriet.” (den helige Johannes Paulus II, ”Rosarium Virginis Mariæ”, 5). Den helige Josemarías texter om den fjärde smärtorika hemligheten.

2022-09-05

JOHANNESSEVANGELIUM

”Om du släpper honom [Jesus] är du inte kejsarens vän. Den som gör sig till kung sätter sig upp mot kejsaren.”

När Pilatus hörde de orden lät han föra ut Jesus och satte sig på domartribunen i den så kallade Stengården, på hebreiska Gabbata. Det var på förberedelsedagen före påsken, vid sjätte timmen. Pilatus sade till judarna:

”Här ser ni er kung.”

Då ropade de:

”Bort med honom! Korsfäst honom!”

Pilatus frågade:

”Skall jag korsfästa er kung?”

Översteprästerna svarade:

”Vi har ingen annan kung än kejsaren.”

Då utlämnade han Jesus åt dem till att korsfästas. De tog honom alltså med sig.

Han bar själv sitt kors ut till den plats som kallas Skallen, på hebreiska Golgota.

Joh 19:12

TEXTER AV DEN HELIGE JOSEMARÍA

Med korset på sina axlar går han mot Kalvarieberget, en plats som på hebreiska kallas Golgata (Joh 19:17). - De hejdar en man från Kyrene som heter Simon och som är på väg in till staden från landet, och de låter honom ta korset på sig och bära det efter Jesus (Luk 23:26).

Jesajas ord har gått i uppfyllelse (Jes 53:12): *Cum sceleratis reputatus est*, han blev räknad bland överträdare: ty de förde också ut två förbrytare för att avrätta dem tillsammans med honom (Luk 23:32).

Om någon vill följa mig ... Min lille vän, sorgset upplever vi vår Herre Jesu lidande. - Se hur kärleksfullt han omfamnar korset. - Lär av honom. - Jesus bär korset för dig: bär det i din tur för Jesus.

Men släpa inte korset efter dig ... Bär det stadigt på dina axlar. Bär du ditt kors på det sättet, så blir det inte vilket kors som helst: det blir... det heliga Korset. Bär det inte uppgivet. Uppgivenhet är inget generöst ord. Älska korset. Om du verkligen älskar korset, kommer ditt kors att bli ... ett kors utan kors.

Och som han kommer du säkert att möta Maria på vägen.

Rosenkransen, fjärde smärtorika hemlighet

Uppoffringar, uppoffringar! Det är sant att man för att följa Jesus Kristus - det har han själv sagt - måste bära Korset. Men jag tycker inte om att höra människor som älskar Herren tala så mycket om kors och försakelser. När det finns Kärlek, är det en glädje att uppoffra sig - även om det känns svårt - och korset är det heliga Korset.

En människa som kan älska och ge sig själv uppfylls av glädje och frid. Varför skall man då ständigt betona "uppoffringarna", som om man sökte tröst, när Kristi Kors - som är ditt liv - gör dig lycklig?

Plogfåran, 249

Jesus är utmattad. Han går allt trögare, men soldathopen har bråttom och vill bli färdig snabbt. När de går ut ur staden genom en av

stadssportarna tvingar de därför en man som just då går förbi på väg in från en gård, en viss Simon från Kyrene, far till Alexandros och Rufus, att bära Jesu kors (jfr Mk 15:21).

I hela Jesu lidande innebär inte Simons hjälp särskilt mycket. Men för Jesus räcker ett leende, ett ord, en gest eller lite kärlek för att han i överflöd skall ingjuta sin nåd i denne väns själ. Flera år senare kommer Simons söner, som blivit kristna, att vara kända och aktade bland sina bröder i tron. Allt började med ett oväntat möte med korset.

Jag har låtit mig bli uppenbar för dem som inte frågade efter mig, jag har låtit mig finnas av dem som inte sökte mig (Jes 65:1).

Ibland dyker korset upp utan att man letar efter det. Det är Kristus som frågar efter oss. Om ditt hjärta ryggat tillbaka inför detta kors, som kanske verkar mörkare än det är därför att

det är oväntat, ... så trösta det inte.
Och när hjärtat söker tröst, så säg till
det, fylld av ädelt medlidande, sakta
och i förtroende: Upp på korset, mitt
hjärta, upp på korset!

Korsvägen, station 5

Jesus utgav sig själv som offer av
kärlek. Och du, Kristi lärjunge, du
som är Guds särskilt älskade barn, du
som har återlösts till priset av korset,
även du måste vara beredd att
förneka dig själv. Oavsett vilka
konkreta situationer vi genomlever
får varken du eller jag uppföra oss
egoistiskt, småborgerligt, bekvämt,
utsvävande ... – förlåt min
uppriktighet, korkat! ”Om du vill
vara aktad, om du längtar efter att bli
behandlad med respekt och
uppskattad och inte söker något
annat än livets njutningar, har du
gått vilse ... Endast de som går
lidandets hårda, trånga och smala
väg tillåts träda in och vila i de

heligas stad och härska med
Konungen i evighet.” (Pseudo-
Makarios, *Homiliae*, 12, 5).

Du måste frivilligt bestämma dig för
att axla korset. Om du inte gör det
kommer du att med en läpparnas
bekännelse säga att du söker
efterlikna Kristus, men dina
gärningar kommer att motsäga dig.
På det sättet kommer du inte att
kunna umgås förtroligt med
Mästaren, och du kommer heller inte
att älska honom på riktigt. Det är
ytterst angeläget att vi kristna
övertygar oss ordentligt om följande
sanning: vi vandrar inte nära Herren
om vi inte spontant förmår försaka
många saker som våra nycker, vår
fåfänga, vår njutningslystnad eller
vår vinning begär... Du skall inte låta
en enda dag gå utan att krydda den
med självtuktens salt. Och gör dig
kvitt tanken på att det då skulle vara
synd om dig. Din lycka blir bra ynkelig
om du inte lär dig att övervinna dig

själv, om du låter dig domineras och nedtyngas av dina passioner och nycker i stället för att djärvt ta ditt kors på dina axlar.

Vänner till Gud, 129

Att älska Korset är att kunna försaka sig med glädje av kärlek till Kristus trots att det känns svårt och därför att det känns svårt ... Du vet av erfarenhet att detta är möjligt.

Smedjan, 519

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/korsbarandet/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/korsbarandet/) (2025-08-05)